

baade skulle være til Tjeneste for Ministeriets Embedsmænd og for Publikum med Hensyn til Tilvejebringelsen af de til ethvert givet Tidspunkt fornødne Oplysninger om de Sager, der fortere under vedkommende Kontor.

Da dette Arbejde saaledes maa udføres som Hjemmearbejde, kan den daglige Arbejdstid under ingen Omstændigheder siges at være indskrænket til den sædvanlige ministerielle Kontortid, hvorfor Stillingen som Assistent i Ministeriet maa betragtes under Synspunktet af at være vedkommendes Hovedlivsstilling, saa meget mere som Ministeriet maa forlange, at Assisterne skulle stille deres Arbejdskraft saaledes til Disposition, at det foreliggende Arbejde bliver udført, selv om det paa visse Tider af Aaret stiger over det almindelige og saaledes netop derved vanskeliggør Overtagelsen af andet fast Arbejde for Assisterne. Da de Midler, der ere bevilgede til Lønning for Assisterne under Ministeriets Assistancesum, imidlertid ikke have været tilstrækkelige til at forskaffe de paagældende Funktionærer en saadan Lønning, at de blot tilnærmelsesvis kunne leve deraf, har man søgt at bøde derpaa ved at staffe Assisterne saadanne Ekstraarbejder, hvis Udførelse ikke nødvendigvis gjorde, at der lagdes Beslag paa deres Arbejdskraft paa anden Maade, end at denne, naar det til Tider krævedes, helt kunde staa til Ministeriets Raadighed, og saaledes, at det Honorar, der var forbundet med disse Arbejder, til Dels kunde være et Bederlag for Opgivelsen af Arbejde i faste Stillinger uden for Ministeriet, inden at man dog derved har kunnet komme til nogen helt tilfredsstillende Regulering af Lønningsforholdene, dels paa Grund af at man kun i begrænset Omfang disponerede over saadanne lønede Ekstraarbejder, dels fordi disse ofte paa Grund af deres Bestaffenhed ere saaledes knyttede til de enkelte Kontorer, at en herigennem regulerende Lønningsstigning efter Ancienniteten er udelukket, og dels endelig fordi saadanne lønede Hverv hyppigt bibeholdes af den Assistent, der ved Avancement rykker op til Fuldmægtig og derved undrages Dispositionen til Fordel for Assisterne, idet den lave Fuldmægtiglønning ligeledes nødvendiggør, at Indtægten saa vidt muligt søges suppleret paa denne Maade.

Ministeriet har derfor ment at maatte anbefale det med sammes fornævnte Skrivelse fremsendte Andragende fra Assisterne om en Forhøjelse og Regulering af den egentlige Assistentlønning for i det mindste paa det Punkt at fjerne Misforholdet mellem Lønningerne og Fordringerne til deres Arbejdskraft, at der ikke ydes det samme Bederlag for Assistentarbejdet i dette Ministerium som i de andre i Andragendet nævnte Ministerier, idet man maa fastholde, at der for de Honorarer, der ere knyttede til de Assisterne tillagte Ekstraarbejder, ydes Arbejde i et saadant Omfang, at disse Honorarer ikke paa nogen Maade kunne betragtes som Lønning for selve Assistentarbejdet.

Spørgsmaal angaar det andet af Udvalget rejste Spørgsmaal, om Assisterne have andet Arbejde eller Ansættelse samt deres Indtægt fra dette, skal man dels henvise til det foranstøede og dels til den vedlagte samlede Fortegnelse over Assisterne Ekstraarbejde, Honorarerne derfor samt Ansættelse uden for Ministeriet, idet man særlig skal henlede Opmærksomheden paa, at kun 4 af de 12 faste Assisterter have Ansættelser udenfor Ministeriet, og at Rubrikken for de andres samlede Indtægter i Ministeriet udviser, at kun en af dem har en aarlig Indtægt, der kan siges at svare til det rimelige, naar henses til de Kvalifikationer, der udkræves til Ansættelse i Ministeriet, fuldstændig juridisk Eksamen med 1ste Karakter, og den lange Tid, der hengaar inden Ansættelsen (ca. 4 Aar efter Eksamen), samt til, at disse Stillinger ikke længere kunne betragtes som blotte Gennemgangsstillinger, idet Assistenttiden som oftest varer 10 à 14 Aar, hvorfor Indehaverne som Regel ikke opnaa noget Avancement, før de ere i en Alder af henved 40 Aar, et Avancement, der, naar dette, som det i Reglen er Tilfældet, gaar ud paa vedkommendes Udnævnelse til Fuldmægtig i Ministeriet, som bekendt, kun bringer dem op paa en fast Lønning af 1,600 Kr. aarlig.

Kjøbenhavn, den 4de Februar 1901.

Bjerre.